

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

2. Quis modus observandus sit in conferendis Sacramentis tempore pestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

lectulo, in pauperes eo morbo laborantes distribuere. Et quo divinam justitiam, a qua talia flagella ob hominum peccata solent infligi, placaret, publicam indixit Processionem, in qua ipse quasi solus reus prægravem humeris Crucem portabat, fune collo alligato, nudis pedibus, præ asperitate viarum multo sanguine cruentatis, ut ita se ipsum pro commisso sibi grege, tanto malo afflicto, Sacrificium propitiationis offerret. Et ita promeruit pro populo suo misericordiam, & continuum quasi in tali necessitate pro tota Ecclesia patrocinium. Sed jam ad speciales casus breviter resolvendo descendamus.

ARTICULUS II.

Qui modus observandus sit in conferendis Sacramentis tempore pestis.

Supposito, quod excusari nullatenus possint Missionarii ab administratione illorum Sacramentorum, quæ in illis circumstantiis sunt ad salutem necessaria (uti infra dicetur) aliqui sunt qui probabilibus (ut putant) principiis innixi, pleraque immutant vel omittunt, quæ in tali periculo judicant sufficere, ut tutius sic contagione evitent.

Certum

XIV. DE CASIBUS PESTIS 457

Certum autem est quod nullatenus quidquam eorum, quæ ad substantialia pertinent, omitti possit. Sic enim invalidè Sacramenta conferrentur, quæ sine illis non possunt subsistere. Improbandum etiam est adhibere dubiam aut incertam formam aut materiam, dum certa haberi potest. Quod in primis ex S. Augustino colligitur lib. 1. de Bapt. c. 3. ubi dicit: *In rebus ad animæ salutem pertinentibus, hoc ipso graviter quis peccat, quod certis incerta preponat.* Esto quod probabilitas opinionum, in aliis rebus aliquando securitatem conferat, nullatenus tamen in illis quæ ad salutem sunt necessaria: in quibus semper oportet tutiorem partem amplecti, ne animæ salus per id quod incertum aut dubium est, æterno discrimini exponatur. Ac proinde gravissimè peccat non sine sacrilegio, qui etiam pro defensione vitæ suæ, manifesto se periculo exponit faciendi nullum Sacramentum, & hoc pacto defraudandi infirmum effectum Sacramenti. Et sic exponit vitam spirituales proximi periculo æternæ damnationis, propter vitam suam corporalem. Dixi, *dum certa haberi potest*; si enim certa materia deest, præstat ministrare Sacramentum probabile, quam omnino nullum.

Accidentalibus etiam quoad ritus & ceremonias non facilè sunt omittenda, per hoc enim ageretur in re gravi contra virtutem Religionis, & praxim Ecclesiæ quæ ad Sacramen-

mentorū effectum & abundantiorē fructum non parum conducunt. Et hoc dictum sit quantum ad cæmonias quæ ad Sacramentorum substantiam quàm proximè accedunt, & quæ in nullo casu solent ab Ecclesia omitti. Vix enim hoc fieri posset sine magnâ sacrorum mysteriorum irreverentiâ, & pusillorum scandalo; Per cæmonias enim illas actiones sacræ à prophanis quodammodo dignoscuntur, quibus omissis, v.g. si Sacramenta conferrentur sine signo Crucis, nullo exteriori cultu, habitu prophano, & paucis verbis, facilè adducerentur in contemptum seu vilipendium: dummodo tempus ita permittat. Ita Chapeaville in tract. de ministrandis Sacramentis tempore pestis c. 1. q. 43. & 44. & 47.

ARTICULUS III.

*Vtrum teneantur cum periculo vitæ
peste infectos baptizare?*

QUANTUM ad pueros certissimum est quod obligantur, cum enim illi sine Sacramento Baptismi salvari non possint, sunt in extrema necessitate, in qua, uti supra diximus tract. 1. art. 10. omnes debent proximo succurrere, etiam cum periculo vitæ corporalis, si proximus sit in extremo periculo vitæ spiri-
tualis.